

[Hanne Severinsen]

kvindetiåret, hvor der har vist sig resultater, men også hvor der ingen resultater har været. I den forbindelse er det meget vigtigt at finde frem til, hvilke barrierer man er stødt på. Dette skulle gerne give anledning til en god drøftelse i underudvalgene om, hvilken strategi man kan tage i anvendelse for at komme videre.

Fra dansk side har vi hele tiden understreget, at det er vigtigt, at man ikke betragter kvindesagen som slut, fordi kvindetiåret holder op i 1985. Det er vigtigt, at vi betragter ligestillingsprocessen som en proces, der er i gang, men som ikke stopper, før vi har fået den fulde ligestilling. Derfor er det vigtigt, at man i drøftelserne om de fremadrettede strategier på nationalt og internationalt plan bliver konkret.

I Danmark kan man ikke sige at kvindetiåret har været afgørende for de fremskridt, der er sket med hensyn til kvindens stilling i løbet af de sidste 10 år, men kvindetiåret har været med til at understøtte den debat, der allerede var i god gang. Det har betydet, at vi har fået rensset vores lovgivning for mange af de områder, hvor kvinden diskrimineres.

Men ligestilling er jo ikke bare et lovgivningsområde. Ligestilling er også et spørgsmål om lige muligheder og om, hvordan vi giver de muligheder. I de sidste 10 år har kvinderne for alvor meldt sig på arbejdsmarkedet i Danmark. Der er næsten den samme erhvervsfrekvens for mænd og kvinder i dag. Men der er ikke det samme erhvervsvalg, og det kan blive et meget stort problem i de kommende år, for kvinder vælger desværre alt for traditionelt, og derved indsnævres deres muligheder på arbejdsmarkedet. Når samtidig de områder, de vælger, er områder, hvor beskæftigelsesmulighederne er for nedadgående, risikerer vi, at kvinder uanset deres ønske om at komme ud på arbejdsmarkedet ender med at stå med nogle overflødige uddannelser og får status som sekundær arbejdskraft på arbejdsmarkedet.

Derfor er det godt, at regeringen går i gang med en målrettet indsats. Det er godt, at vi har fået ligestillingskonsulenterne, og det er godt, at man i undervisningsministeriet er gået i gang med at sikre, at kvinder i uddannelsessystemet bliver vejledt om deres muligheder, og at man også får udryddet mange forældede fordomme om, hvad der er mandefag, og hvad der er kvindefag. I den

forbindelse ville mere fleksible arbejdstider inden for de traditionelle mandefag være noget, der kunne få kvinder til i højere grad at søge disse erhverv. Et mere familievenligt arbejdsmarked ville givet medvirke til, at vi fik kvinderne til at vælge mere utraditionelt.

Specielt inden for den nye teknologi tror jeg der ligger nogle meget store muligheder for de unge kvinder, og det er vigtigt, at de kommer med her, for ellers kommer de heller ikke til at præge brugen af den nye teknologi. I dag ser vi ofte, at drengene interesserer sig for teknologien, fordi de synes, det er spændende at lege med, mens pigerne først interesserer sig for det den dag, da de finder ud af, at det er noget, der kan bruges til noget praktisk. Derfor bør vi i vores pædagogik sikre, at det kommer tidligt ind i skolen og på en sådan måde, at det også taler til pigerne.

Fremfor at lave teoretiske handlingsplaner tror jeg det er vigtigt, at regeringen rent faktisk handler. Det betyder selvfølgelig ikke, at jeg ikke kan støtte dagsordenen, tværtimod. Jeg synes, det er en udmærket dagsorden, og jeg tror også, at det er en god idé at få sammenskrevet de mange initiativer, regeringen har taget på forskellige områder, til et egentligt handlingsprogram, og i den forbindelse synes jeg, det er vigtigt, at det bliver konkret og realistisk.

Det gælder også et andet område, Danmark hele tiden har lagt stor vægt på, nemlig kvinders deltagelse i beslutningsprocessen. Det er ikke noget, man med et snuptag klarer med kønskvotering. I de lande, hvor man har prøvet det, opdager man ofte, at dér, hvor kvinderne kommer ind, kommer indflydelsen ud, og så kommer man til at sidde som en art gidsel. Langt bedre er det at sikre, som statsministeren også har understreget det, at hvor kvinder er kvalificerede, skal de med i råd og nævn. Det er vigtigt, at vi tænker os om på alle niveauer og prøver at få kvinderne med.

På internationalt plan kan det i høj grad diskuteres om kvindernes stilling er blevet så meget forbedret i løbet af tiåret. Der har været international krise, og mange u-lande har fået forværret deres økonomi, og det er desværre i særlig grad gået ud over kvinderne. Ikke desto mindre må man nok sige, at opmærksomheden omkring kvindernes problemer og dermed bevidstheden om kvindernes